

minute, după ce a mai servit băuturi spirtoase, pe drum s-a întâlnit din nou cu partea vătămată și ultimul încă o dată l-a înfipt cu fusarul în regiunea ficatului. El, apărându-se a lovit victima cu pumnul în cap de vre-o câteva ori și acesta căzut jos. Nu putea victima să moară din loviturile aplicate. De cele comise regretă și se căiește.

Instanța a concluzionat că vina inculpatului este dovedită prin probele administrate, că inculpatul, aplicând lovituri în toate regiunile corpului părții vătămate, știind despre vârsta înaintată a victimei, înțelegea și își dădea seama sau era obligat să conștientizeze despre consecințele loviturilor sale. Mai mult, după aplicarea loviturilor victima nu era în stare ridice de la pământ cerînd ajutorul inculpatului, însă ultimul i-a refuzat. Faptul că victima a decedat în rezultatul asfixiei mecanice prin aspirare cu sînge, dar nu în urma leziunilor corporale nu este relevant pentru instanță în calificarea acțiunilor inculpatului. Sîngele în căile aspiratorii a victimei au apărut în rezultatul traumei cranio-cerebrale și sunt în legătură cauzală cu loviturile aplicate de inculpat în regiunea capului.

Acțiunile inculpatul nu pot fi calificate ca legitimă apărare, deoarece înțeparea inculpatului cu un fusar la umăr și în burtă nu poate fi considerat ca un atac real, care ar pune în pericol viața, ori persoana atacată cu ușurință a respins acțiunile atacatorului.

Astfel, inculpatul a comis o vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, care a dus la decesul victimei, adică a săvîrșit o infracțiune prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont că inculpatul și-a recunoscut vinovăția, se căiește de cele comise, are la întreținere 2 copii minori, la locul de trai este caracterizat pozitiv, cît și de acțiunile ilegale și provocatoare ale victimei.

3. Avocatul Alexandru Cașu a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunile inculpatului să fie recalificate la art. 149 alin. (1) Cod penal.

Apelantul a invocat că partea vătămată a lovit de 2 ori inculpatul cu fusarul peste corp, iar ultimul l-a împins și partea vătămată a căzut peste pragul din cement a casei. Posibil că atunci și s-a frînt. Instanța de fond în sentință neîntemeiat afirmă că toate leziunile corporale stabilite de expertiză medico-legală la Istrati Roman, le-a provocat inculpatul. Acțiunile inculpatului urmează a fi reîncadrate în baza art.149 Cod penal, deoarece cauza decesului a fost asfixia care a survenit nu numai de la loviturile aplicate cu pumnii dar și din alte împrejurări. Partea vătămată era în stare de ebrietate, nu este exclus că mergînd pe drum putea să cadă și să se lovească cu capul de vre-o piatră sau de alte obiect contodont. Toate cele întîmplate, în cumul, au dus la lipsirea victimei de viață din imprudență.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Bender din 06 noiembrie 2012, apelul a fost respins ca fiind nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că, inculpatul a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (4) Cod penal.

Multiplele leziuni cauzate victimei, cît și localizarea lor confirmă intenția și dorința inculpatului de a pricinui părții vătămate anume leziuni corporale grave.

La stabilirea genului și a măsurii de pedeapsă inculpatului, instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală,

5. La 29 aprilie 2013, avocatul Stela Sochircă a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

Recurenta a menționat că expertiza medico-legală nu concluzionează faptul, că leziunile provocate anume de loviturile inculpatului au determinat moartea victimei. Expertiza medico-legală nu a constatat legătura de cauzalitate între traumatismul cranio-cerebral și asfîxia mecanică.

Totodată, verificarea și consemnarea probelor din prima instanță în instanța de apel, conform procesului verbal, nu a avut loc.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Însă, conform art. 422, 418 alin. (1), 338 alin. (2)-(4), 231 alin. (3) Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. Deliberarea și adoptarea deciziei de către instanța de apel se efectuează conform prevederilor art. 338 Cod de procedură penală. Pronunțarea dispozitivului hotărârii este publică, fapt despre care se consemnează în procesul-verbal. Hotărîrea motivată se pronunță în termen de pînă la 30 de zile. Copia de pe hotărîrea motivată se înmînează participanților prezenți la ședința de judecată. Participanților care nu s-au prezentat în ședința de judecată li se expediază, în termen de 3 zile, copia de pe hotărîrea motivată. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată rezultă că instanța de apel a pronunțat dispozitivul deciziei la 06 noiembrie 2012, în prezența inculpatului, explicîndu-i mod și termenul de atac (*f.d. 232-verso*).

Copia de pe decizia motivată a fost expediată inculpatului prin scrisoarea din 26 noiembrie 2012 (*f.d. 238*).

Deci, decizia contestată a fost pronunțată în condițiile legii la 26 noiembrie 2012, iar termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar urma să expire la sfîrșitul zilei de 26 decembrie 2012.

Totodată, potrivit datei de pe recursul ordinar și ștampila de înregistrare a recursului în cancelaria Curții Supreme de Justiție, acesta a fost întocmit, declarat și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție pe 29 aprilie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege (*f. d. 270*).

Inculpatul a încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Stela Sochircă după expirarea termenul de atac, adică la 13 martie 2013. Ultima a făcut

cunoștință cu materiale cauzei la 18 martie 2013 și a declarat recurs ordinar, în numele inculpatului, la 29 aprilie 2013, adică peste 52 de zile (*f. d. 252, 253, 270*).

Alte informații cu privire la data depunerii recursului respectiv în instanța de recurs nu există nici în dosar și nici în recursul nominalizat.

Este de menționat că alin. (2) din art. 230 Cod de procedură penală prevede expres că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Prin urmare, durata termenului de recurs este stabilită prin lege. El nu poate fi prelungit sau scurtat de instanța de judecată. El este absolut, are un caracter imperativ și fatal, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Conform art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este declarat peste termen.

Circumstanțele enunțate relevă că, odată ce recursul de pe rol a fost declarat peste termenul legal, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. Conform art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Stela Sochircă împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni din 12 septembrie 2012 și deciziei Curții de Apel Bender din 06 noiembrie 2012, în privința inculpatului Burlac Andrei Valeriu, ca fiind declarat peste termenul prevăzut de lege.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 12 iulie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Copia corespunde originalului

Judecător

Iurie Diaconu

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Ion Arhiliuc,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriai Căușeni din 12 septembrie 2012 și deciziei Curții de Apel Bender din 06 noiembrie 2012, declarat de avocatul Stela Sochircă, în numele inculpatului

Burlac Andrei Valeriu, născut la 04 iulie 1984, originar și locuitor al s. Hagimus, r-nul Căușeni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare a cauzei

în instanța de fond:

09 februarie – 06 aprilie 2012,

în instanța de apel:

01 iunie 2012 – 12 februarie 2013,

în instanța de recurs:

04 iunie – 10 iulie 2013.

Conform art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 2), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Stela Sochircă împotriva sentinței Judecătoriai Căușeni din 12 septembrie 2012 și deciziei Curții de Apel Bender din 06 noiembrie 2012, în privința inculpatului Burlac Andrei Valeriu, ca fiind declarat peste termenul prevăzut de lege.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 12 iulie 2013

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc